

ทำไมสองมาตรฐาน

คำวินิจฉัยเรื่องนี้ขอให้ไปอ่านฉบับเต็มด้วยครับ มี ๗ หน้า นำเสนอให้ได้เฉพาะประเด็นไว้เทียบเคียงว่าความผิดเดียวกัน แต่พออยู่คนละหน่วยงานได้รับการปฏิบัติต่างกัน ผู้ทำผิดข้อหาเดียวกันเขาสงสัยจึงขอข้อมูล

เริ่มจากองค์กรตรวจสอบแห่งหนึ่ง ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินทอรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พบว่าจังหวัดหนึ่งมีการใช้จ่ายเงินไม่ถูกต้องส่อไปทางทุจริต เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย มีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๘ ราย มี ๕ ราย สังกัดกรม ก. ทราบ ซึ่งต่อมา กรม ก. พิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕ รายกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่นายต้องสั่งเห็นว่ามาตรฐานของกรม ก. กับกรม ข. แตกต่างกันไปมาก เพราะกรม ข. ลงโทษกรณีนี้นายต้องสั่งเป็นวินัยร้ายแรง นายต้องสั่งจึงได้มีหนังสือถึงกรม ก. ขอข้อมูลข่าวสารรวม ๓ รายการ คือ ๑) รายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล พยานหลักฐาน และเอกสารอื่นประกอบสำนวน ๒) รายงานการประชุมของ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีมติพิจารณาผลการสอบสวนเรื่องดังกล่าว และ ๓) คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้อุทธรณ์ แต่กรม ก. มีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า รายการที่ ๑ กระทรวงมหาดไทยกำหนดชั้นความลับไว้ จึงได้ส่งคำขอของนายต้องสั่งไปให้พิจารณา รายการที่ ๒ มีปรากฏพฤติกรรมการกระทำผิด มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) นายต้องสั่งจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ กรม ก. มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารให้พิจารณาและชี้แจงว่า นายต้องสั่งไม่ได้สังกัดกรม ก. แม้จะถูกสอบสวนจากคณะกรรมการตามคำสั่งเดียวกันก็ตาม และไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมติ อ.ก.พ. กรม ก. ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำสั่งต้นสังกัด ก็อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้ส่งคำขอไปให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว ซึ่งแจ้งว่าได้เปิดเผยรายงานการสอบสวน รายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย และคำสั่งลงโทษเฉพาะของนายต้องสั่งให้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรม ก. ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ถูกต้องแล้ว รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ การดำเนินการเสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว แม้นายต้องสั่งจะมีได้สังกัดกรม ก. แต่การสอบสวนวินัยเรื่องนี้ “มาจากมูลกรณีเดียวกัน” การเปิดเผยจะทำให้ทราบถึงมาตรฐานการพิจารณาลงโทษข้าราชการที่ผิดวินัย จึงเห็นว่ารายงานการประชุม อ.ก.พ. กรม ก. เปิดเผยได้เว้นแต่ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ปกปิดไว้ ส่วนคำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการสังกัดกรม ก. จำนวน ๕ ราย การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเสร็จสิ้นแล้วจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่การเปิดเผยจะแสดงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เกิดความน่าเชื่อถือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และกรม ก. จึงเปิดเผยได้เว้นแต่ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษทางวินัย เพราะนายต้องสั่งไม่แจ้งเหตุผลว่าจำเป็นต่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเองอย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร การที่อ้างว่าข้อมูลข่าวสารกำหนดชั้นความลับไว้เป็นเพียงระเบียบปฏิบัติภายในหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่เหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน จึงวินิจฉัยให้กรม ก. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องโดยให้ปกปิดชื่อ นามสกุล และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘
www.oic.go.th (ที่ สค ๖๘/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”